

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Magyar gyermekek Angliában*

Forrás:

Az Ujság

Bp.
(Hely)

1921. J. 1
(Idő)

(Köt. v. fü.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

361.85

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. X

Magyar gyermekek Angliában.

(Séta a kis budapestiek között Londonban és a vidéken.)

A napokban tért vissza Angliából Budapestre egy a kinti viszonyokat teljesen ismerő közismert budapesti férfi, a ki meglátogatta az Angliában elhelyezett magyar gyermekeket. Impresszióiról „Az Ujság” munkatársának a következőket mondotta:

— Az osztrák és magyar gyermekek angliai elhelyezését a *Famine Area Children's Hospitality Committee* intézi. Ugyanaz az intézmény, mely a háboru alatt a menekült belga gyermekeket is elhelyezte Angliában. Vezetők közt az egész angol arisztokrácia legjobbjai foglalnak helyet. Benne van a *Canterbury-i* érsek, az anglikán egyház feje is és *Bourne* bíboros, az angol katolikusok egyházfejedelme. Az akció eddig több ezer gyermeket helyezett el, a kik közül részben a rossz magyar propaganda következtében mindössze alig négyszáz a magyar gyermek.

Közvetlenül a megérkezés után a gyermekeket egy közös táborban helyezik el, a hol addig maradnak, míg angol felnőttek jelentkeznek értük. Némely gyermek pár hétig marad itt, de némelyiknek pár nap alatt akad „szülője”. A gyermekek legnagyobb része innen magán családotkhoz kerül, s csak a katolikus gyermekek egy részét helyezték el manchesteri és sheffieldi zárókban.

Az első magyar gyermekcsoportot a Themse melletti *Kingstonban* látogattam meg. A *Society of Friends* volt olyan szíves, hogy ez alkalommal *Kingstonból*, *Surbitonból* és *Winbledonból* összegyűjtötte a kis magyarokat. Vasárnap a templomban volt alkalman valamennyivel beszélni és örömmel láttam, hogy a kis budapestiek nagyszerűen érzik magukat és kitűnő ellátásban van részük. Ez alkalommal megjelentek az

ideiglenes angol szülők is. Valóban nagyon nehéz megállapítani, hogy a szülők dicsérték-e jobban ideiglenes gyermekeiket, vagy a gyermekek ideiglenes szüleit.

Egy igen elegánsan öltözött hölgy, a *Vidács Vilmácska* ideiglenes mamája, szomorú arccal mondotta nekem:

— *Bizony már előre félek attól, hogy augusztusban visszaviszik a gyermekeket. Ugy megszerettük valamennyien Vilmácskát, hogy fájdalmas lesz megválni tőle.*

Egy másik kisleány angol mamája izgatottan fordult hozzám. Aggódva kérdezte meg:

— *A kis magyar leányom a héten valami újságot kapott hazulról. Azóta nem tudom megvigasztalni szegénykét. Állandóan sir. Kérem, tudja meg tőle, mi a baja?*

A levél rögtön elő is került. A mikor kibontottam, szinte mehökkentem. Csonka-Magyarország térképe volt benne s körülötte fekete gyászkeret. Az én szememet s ellepték a könyek. De az angol szülők szeme sem maradt száraz, mikor megtudták, hogy egy nemzet gyásza sirt ki a levélből.

Zólyomi Dezsőnek, *Az Ujság* munkatársának kis leánya is rögtön jelentkezett, mikor meglátta a szomorú térképet:

— *Kérem szépen, én is megírtam a papának, hogy ne tiékoljon el előttem semmit. A barátom leveleiből úgy is megútam, hogy szegény Magyarország igen nagy bajban van.*

Nagy meglepetésemre az egyik angol szülő is magyar beszéddel fordult hozzám. Természetesen kiderült, hogy az illető magyar származású. *Németh Alfréd*nak hívják és *Winbledonban* kereskedő. Két fiú volt mel-

Székesfővárosi hazinyomda 1920

ette, az egyik az édes fia, a másik az odavett ideiglenes. De mind a kettő magyar fiu. Mert Németh Alfréd fia, bár Angliában született, tökéletesen beszéli a magyar nyelvet és örömmel használja azt új barátaival. Németh Alfréd különben igen sokat tesz kint a magyar gyermekek érdekében. Gyakran meglátogatja őket és nem ritkán hosszabb utakat is tesz, hogy a különböző helyeken elhelyezett magyar gyermekeket meglátogassa.

Muswell Hill egyike London legszebben fekvő külvárosainak. Itt is igen sok magyar gyerek van. Házról-házra jártam, hogy láthassam a kis budapestieket. Egy kis fiu, úgy hívják *Chugyik* Norman, angolul felel kérdéseimre. Három hónapja van csak Angliában, de az alatt tökéletes angolszász lett. Mikor magyarul beszél, azt is kavarja nagyon az angol nyelvvél és sokszor egyes kifejezésen gondolkoznia kell, hogy hogy is mondják azt magyarul.

A kis *Pataky* Margit és *Olga* magyar édesapja még mindig hadifogságban sínylődik. Angol szülei pedig a legfuresőbbak és szokatlanul nemesek. *Mrs. Shann* egyszerű asszony, a férje valami fényképész és maga is küzd az étellel. Egy fia elesett a háboruban és a férje is súlyosan megsebesült. Saját magának is több gyermeke van, mégis a vendég kis magyarokat minden elképzelhető jóval ellátja. Mikor csodálkozásomat fejeztem ki nemeslelkűségén, egész egyszerűen mondotta:

— *Nekem egy fiam elesett a háboruban. Tudom, hogy mit szenved egy anya. Hagyhatom-e, ha módomban van, hogy segítsék rajta, hogy egyetlen gyermek is nyomorban éljen?*

A kis *Bolemann* Paula éppen az iskolából jött hazafelé, mikor találkoztam vele. A kisleány perfektül beszél angolul és igen kitünő eredménnyel végzi az angol iskolát. Az adoptáló szülei is csodálkoznak rajta, hogy milyen gyorsan beleszokott az angol körülmé-

nyekbe. Ragyogóan néz ki, de nem is csoda. Adoptáló szülei mindennap megméri, hogy a kis *Paula* mennyit hizott.

Red Hillben szintén láttam egy egész esomó magyar gyermeket. Valamennyi kitünően nézett ki és nagyszerűen érezte magát. Az egyszerű és az előkelőbb szülők is kitünő gondjukat viselték.

Freshamban Whitingéknél egész sereg magyar gyermek szaladgál a parkban. *Whitingék* előkelő angol textilgyárosok, a kik megengedhetik maguknak a fényűzést, hogy egész sereg kis magyar gyermeket tartanak maguknál. Három kis magyar leánynak négy osztrák testvérkéje van. A gyáros leánya, *Dorothy Whiting* gondozza őket. A fiatal hölgy különben is közismert a környéken és jótékony mozgalmak nem igen alakulnak nélküle. Még a nagy gyermekakezítő felvetése előtt érdeklődött már magyar ismerőseinél, hogy magyar gyermekeket küldjenek ki hozzája. Ellátásukról, nevelésükről ő gondoskodik és pontosan vigyáz rá, hogy a kis magyar gyermekek ne csak testben súlyosodva, hanem lelkileg is megerősödve kerüljenek vissza Magyarországra.

Még egy érdekes kis eset, a melyik nem maradhat feljegyzés nélkül. Egy pöttömnyi gyerek *Leedsben* egy gyönyörű vörös ruhát kapott szüleitől. A kis gyermek borzasztó sirásra fakadt és semmi kapacitálásra nem volt hajlandó elfogadni angol szülei ajándékát. Szegevénye azt mondta, hogy *Budapesten* tavaly augusztusban az utcán két nyaklevest kapott, mert egy vörös pántlikát tüzött magára. Az angol szülei eleinte csodálkoztak, náluk elvégre nem volt kommunizmus és nem volt annak ellenhatása. Végre is hosszú kapacitálás után a kis gyermek is rávehető volt, hogy magára vegye a vörös ruhát, annál is inkább, mivel annak Angliában semmi különösebb jelentősége nincsen.